

vendigt at indhente en yderligere Erklæring fra Dvirigheden, ma a denne ikkun omhandle den eller de Punkter, hvis Rigtighed Supplicanten har søgt at modbevise." En saadan Indskrænkning for vedkommende Ministeriums Ret til at erhverve Sagen behørigt oplyst bør man dog vistnok paa ingen Maade sætte; men jeg troer, at Sagen, betragtet i dens Almindelighed, har sine Betænkkeligheder, ogsaa forsaavidt der kun handles om det, der er Gjenstand for den 1ste §.

Grundtvig: De Dplysninger, som den ærede Forslagsstiller gav ved Indbringelsen af dette Forslag, vise, at der vaanskelig hos os vilde vindes Noget ved, at den Lov, som før har været givet, men som aldrig er bleven holdt (Hør!), blev givet igjen. Det ligger nemlig deels i Forholdene og deels i vor særegne Natur, at der sjelden vil findes nogen Lyst, og jeg kunde næsten sige noget Mod hos Mellemvrighederne til at afgive Erklæringen saaledes, som den bør afgives, naar den umiddelbart skal komme tilbage til den Paagjældende. Jeg troer derfor, at der vistnok ikke praktisk vilde vindes Synderligt, da jo rimeligvis Følgen alligevel vilde blive, at Dvirighederne sædvanligen i alle tvivlsomme Tilfælde afgave en temmelig ubetydelig Erklæring, og at Ministeriet altsaa i alle saadanne Sager vilde være nødt til at indhente en nærmere Erklæring fra Dvirigheden, der jo blev ubekjendt for den Paagjældende. Dersom der, saavidt jeg kan skjønne, skulde være nogen Bei, hvilket jeg jo inderligt vilde ønske, til at kontrollere disse Erklæringer, der jo altid have spillet og vistnok fremdeles ville spille en meget stor Rolle, saa synes mig, det maatte være, at Ministeriet var forpligtet til, naar det i sin Beslutning tog bestemt Hensyn til Mellemvrighedens Erklæring, da ogsaa udtrykkeligt at sige det; dersom det ikke kan hjælpe, troer jeg rigtignok ikke, at nogen Lovgivning i denne Henseende vil bære de Frugter, man deraf ventter sig.

J. N. Hansen: De Bemærkninger, vi nys have hørt af den høitærede Justitsminister, ere aldeles de samme, som vi læse i Departementstidenden for 1820 i Motiverne til den Lov, som dengang udkom, Loven af 15de

Decbr. 1820. Det er altsaa saa langt fra at være nye Indvendinger, at jeg meget mere alvorligt har prøvet og overveiet dem, inden jeg skrev mit Lovudkast. Den ærede Minister har fundet, at det, især med Hensyn til personlige Forhold og Qualificationer, vilde være betænkligt at gaae ind paa mit Forslag, og han nævnte som saadanne f. Ex., hvor der kunde være Spørgsmaal om, at den Vedkommende skulde erklæres umyndig. Jeg vil i Forbigaaende sige, at jeg ikke troer Noget vil ansøge om at erklæres umyndig, og jeg troer derfor ikke, at det Slags Andragender vil kunne komme ind under de her omtalte. Naar der søges om Sligt, søges der i Almindelighed om, at Andre kunne blive gjorte umyndige, og jeg seer da ikke, at der er Noget iveien for, at Dvirighedens Erklæring blev Ansøgeren meddeelt. Naar man imidlertid, med Hensyn til disse personlige Forhold, ikke troer, at man altid vilde faae paalidelige Erklæringer, da, som den ærede Minister sagde, man maatte tage Menneffene, som de ere, saa troer jeg, at netop den Betragtning saa meget mere viser Vigtigheden af, at disse Erklæringer blive Supplicanterne bekjendte; thi kan den blotte Omstændighed, at Embedsmanden skal levere sin Erklæring aaben tilbage, foranledige ham til at give en Erklæring, som ikke indeholder den fulde Sandhed, saa er det af det Slags Embedsmand, som paa den anden Side, naar han veed, hans Erklæring bliver hemmeligholdt for den Vedkommende, kan være lige saa svag til at give en aldeles urigtig og falsk Erklæring (Hør!). Jeg er enig med den ærede Minister i, at man skal tage Menneffene, som de ere; der er slige Folk i Dvirighedsclassen, som i enhver anden Classe, og det indrømmer jo Ministeren selv, naar han finder, at denne Stilling ligeoverfor Ansøgeren skulde kunne formaae flere Embedsmand til ikke at udtale den fulde Sandhed. Jeg mener altsaa, at det er et yderligere Bevis for, at Erklæringerne retfærdigt og billigt maae blive de Vedkommende bekjendte. Der er jo desuden mangfoldige andre Dvirighedshandlinger, hvor vedkommende Dvirighed skal træde afgjørende op mod de forskjellige Borgere, der opholde sig i hans District, saa at, dersom man kan tillægge en